

Hermann Hesse
Narziss és Goldmund
Antológia
Puruttya SE
2019

Képek forrása: A könyv képei is felhasználásra kerültek. (Cartaphilus kiadvány)

1. Lev Tolsztoj – idézet

...”Minél többet gondolkozom, annál kevésbé tudok hinni.”

Forrás: <https://www.citatum.hu/idezet/113310>

2. Konyha - Haller Dániel, Szepesi Mátyás, Badics Márk Szerelem

A szerelem vándor,
ki nem fél az úttól
Vasbeton házban
Biedermeier bútor
A szerelem palló,
s mi lépkedünk sután
Fák lehelete zivatar után
A szerelem vers: Tétova óda
A szerelem egyház
- templom, zsinagóga
A szerelem óra,
mindig delet mutat
Város ahol sosem jártál,
mégis tudod az utat

Kávében a cukor,
mázás teáskanna
Álmunkra lekvár,
hangunknak mantra
A szerelem képeslap,
nincs rajta bélyeg
Könnyű körete
a roséra sült kéjnek
A szerelem maradna,
hogyha tudna
Orral forróra
szuszogott dunya
Néha bölcs
és néha csacska
Fájdalomküszöbön
alvó macska

A szerelem ének,
ima minden szájból
Tükör hogy megtudd
ki vagy igazából

Várd még az igazit
Pont mint téged vár az
igazid
Ez nem olyan, mint egy
nadrág
Amit az élet majd rád igazít

3. Varró Dani - Sóhajnyi vers a szerelemről

Bár volna tél még, bár havazna hó!
De vigyorog a nap. Tavasz van, ó
Nyúlik megint a vágyak kurta titka,
Miként ha füst, fonódik ujjaidra.

Volnék nyakadra csöppent körteléd,
Volnék ruhádba kent hasonlatok,
Apró göröngy, ha megbotolsz belé,
Kicsiny bogár, ha eltaposgatod.

Dacolnék érted kisgyerek gyanánt,
Peregne rólam minden intelem,
Köhögnék érted, szívnék rossz dohányt,
Vacognék érted ingtelen.

Szánalmas házaló a vers emitt,
Hívatlan álldogál az udvaron,
Előpakolja ócska rímeit:
„Magának, kedves, ingyenér adom”

Csilingelnek szavában kincsei,
Batyujában a csillagok.
Az ember arról ír, ami nincs neki.
Azt adja el, amit kölcsönkapott.

4. Hol van az a lány

Dalszövegíró: Fekete Vonat, Halott Pénz, Dr Brs

Újra reggel van
De te sajnós nem vagy itt velem
A szerelem messze szállt már
De téged őriz szívem

Semmi nem jó nélküled
Mert már nem vagy az enyém
Megcsókolni újra a szád
Bár csak tehetném

Hol az, aki tiltja, hogy rám nézz?
Ki az, aki tiltja, hogy megcsókolj?
Tudom, hogy a szíved már másé
De az, amit én mondtam, az nem
bók volt
Szívből szólt!

Hol van az a lány, aki tudja
Hogy mitől lennék boldog újra?
Hol van az a szép, ami nincs már?
A szívem csak téged vár

Mindig ugyanúgy csak várlak
Én keresnélek, de nem talállak
Eljön az a nap, mikor itt leszel
És nem engedlek el

Sok lány van, de valahogy mégis
túl kevés
Nem olyan a csók vagy nem igaz
az ölelés

A szemed mindent elárul, ha
titkolod, ha nem
Nekem kell, hogy felfedezzem
Hol van az a lány, ki megtalál, ha
elveszek
Majd felállít a padlóról, és
önmagamhoz elvezet
Mert már mosolyogni akarok,
nem problémát
Aki bár haragszik rám, mégis
mellém áll

Hol az, aki tiltja, hogy rám nézz?
Ki az, aki tiltja, hogy megcsókolj?
Tudom, hogy a szíved már másé
De az, amit én mondtam, az nem
bók volt
Szívből szólt!

Hol van az a lány, aki tudja
Hogy mitől lennék boldog újra?
Hol van az a szép, ami nincs már?
A szívem csak téged vár

Mindig ugyanúgy csak várlak
Én keresnélek, de nem talállak
Eljön az a nap, mikor itt leszel
És nem engedlek el

Hello édes, itt a Dr Brs

A képed nem homályos, pont
hogy éles
Emlékszem, mi kettesben
maradtunk
És megtettünk mindent, amit
akartunk
Te vagy az a lány, aki a túlparton
áll
Átúszom érted a Balatont
Tombol a nyár, gyere ide már!
Egy kicsit érezd a reggaetont
Amit érzek, túlmegy a szavakon
A falakon átmászva most
megmutatom
Hogy akarom a szerelmed
Maratoni love story, 20 éve
kereslek

Gyere vissza
Gyere gyere vissza már!

Hol van az a lány, aki tudja
Hogy mitől lennék boldog újra?
Hol van az a szép, ami nincs már?
A szívem csak téged vár

Mindig ugyanúgy csak várlak
Én keresnélek, de nem talállak
Eljön az a nap, mikor itt leszel
És nem engedlek el

**5.Bódi László (Cipő - ének: Koncz Zsuzsa)
Ég és Föld között.**

Születni kell, újra meg újra,
Indulni kell a háborúba,
És harcolni kell, meghalni és szeretni
Még nem elég.

Születni kell minden nappal újra,
Álmodni azt, ami nem válhat valóra,
És harcolni kell, meghalni és szeretni
Még nem elég.

Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Napot fess a szürke holdra!
Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Vigyél át a túlsó partra, igen!

Csak körbe-körbe forog velem.
Ami egyszer volt s újra lesz,
Csak körbe-körbe forog velem.
Te álmodj tovább, kedvesem!

Nincs senki más, aki helyedre léphet,
Itt születél, és itt kell élned,
Nincs másik hely, nincs más idő,
Meghálnod is csak itt lehet.

Születni kell minden nappal újra,

Csak körbe-körbe forog velem.
Ami egyszer volt s újra lesz,

Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Napot fess a szürke holdra!
Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Vigyél át a túlsó partra, igen!

Álmodni azt, ami nem válhat valóra,
És harcolni kell, meghalni és szeretni
Még nem elég.
Ég és föld között repülj velem,

Vezess át az életen,
Napot fess a szürke holdra!
Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Vigyél át a túlsó partra, igen!

Csak körbe-körbe forog velem.
Ami egyszer volt s újra lesz,
Csak körbe-körbe forog velem.
Te álmodj tovább, kedvesem!

Keresem a hajnali szélben,
Vakító nap tűzében,
Hol van az a csillag az égen,
Virágom, el ne hervadj,
lehet, hogy megtalállak,

Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Napot fess a szürke holdra!
Ég és föld között repülj velem,
Vezess át az életen,
Vigyél át a túlsó partra, igen!
Csak körbe-körbe forog velem.
Te álmodj tovább, kedvesem!

6. Follow The Flow (Vincze Gergely "BLR"; Szakács Gergő; Molnár Csaba)

Nem tudja senki

Nem tudja senki, hogy honnan jöttem
Hogy hányszor volt sötét az ég fölöttem
Ködös a múltam, nem ismeri senki
Nincs otthonom, nincs hova visszamenni
Sose voltam gazdag, de megvan minden
A legszebb pillanatok vannak ingyen
Sok fénylő szempár ragyog a világon
Millió lányé és én mindet imádom

Rohanok, hogy a nevem egy olvadó jéghegybe véssem
Félek, nem érem el
Életfogytig tart a vágó, de nincs aki féltsen
Mégsem érdekel

Azt mondják, hogy magasról lehet nagyot esni
Én ha elestem sem, álltam neki bűnbakot keresni
Néztem a szürke eget, azon tűnődtem, hogy lehet
Hogy ezer ágra süt a nap most is a felhők felett
Ha nyeregbe kerültem, mindig jött a pofon
Ez megtanított átlépni az üvegszilánkokon
Lehet a zsebemben teltház vagy csak lyukas garasok
Ez egy hullámvasút és én utas maradok

Nem számolom, az élet rajtam hányszor ejtett sebet
A legnagyobb viharban sem kerestem rejtekhelyet
Mert a tettek helyett nem cselekednek a szavak
Inkább leszek nincstelen úgy, hogy mellette szabad
Minthogy olyan utat válasszak magamnak, ami másé
Semmim sincs, de mindenem egy útitársé
Nem nyom agyon a súly, pedig nem véletlen mondják
Hogy a batyumba csomagoltam a világ összes gondját
Egy vándor vagyok, nehezen megérthető
De nem mindig ég a ház, mikor az ég a tető
Csak sodródok az árral és pont mint egy folyó folyok
Nekem az is elég, ha egy csillag rám mosolyog

Gondolatban párszor eldobtam már az evezőt
Amikor nem láttam magammal közös nevezőt
Van, hogy húz az ág s jól megtép a szél
De vihar előtt vörösen ég a kék
Úgyhogy tessék itt egy kabát, én magamnak már kötöttem
Remény volt a fonál, por- és cseppállóvá tettem
Híszem minden nap, hogy ami tegnap ért
Egy kérdéssel felel a holnapért

7. Generál - Miklós Tibor - Kérdés

Kérdeztem az éjszakai csendtől,
Kérdeztem, de néma volt,
És a száz alakban visszatérő kérdés:
Mit akarok? Mit akarok tőled én?

Faggattam a tisztafényű hajnalt,
Faggattam, de hallgatott,
És a száz alakban visszatérő kérdés:
Mit keresek? Mit keresek nálad én?

Égő Nap - Tőle tán most megtudom majd,
Mért kell még - Ez a fájó, édes, furcsa játék,
Próbáltam - De hisz' nem lehet ezt félbehagyni,
Már nem tudom - Soha elfeledni, megtagadni én!

Kérdeztem a bíbor színű alkonyt,
Faggatom, de nem beszél,
És a száz alakban visszatérő kérdés:
Mért szeretlek? Mért szeretlek mégis én?

8. Szabó Balázs (Szabó Balázs Bandája) – Bujkáló

A fák között a nap bolyong,
mint rossz gyerek, ki ellopott
a fénytől valami fontosat,
s a kertek alatt elszalad.

S most lám, e gyermek felkacag,
gurul az arcán fénybarack,
e mosollyal együtt elmarad,
s a nap végül magamra hagy.

Most táncol a hold a képemen,
azóta is, ha vétkezem,
szaladok gyors a fák közé,
hátha a nap most szembe kél.

..és bújkálunk, mint két gyerek,
kik elloptak valami fényeset,
a mindenség velünk forog,
s a napkalapban táncolok.

Épp most a szél belémszeret,
körbe fut és eltemet,
csupa falevél az életem,

száraz kóró a két kezem.

Maradok így most félszegen,
a napot nézem, ki rossz gyerek
a fák között egy lény bolyong,
árnyéka gödre én vagyok.

A nap, s a hold az életem,
köztük él a mindenem,
ami e földön megterem,
a túlvilágra integet,
és onnan vissza,
éneket fütyörész a képzelet:
maholnap úgy is elfogyunk,
szaladjunk, amíg itt vagyunk.
A fák között a nap bolyong,
árnyéka gödre én vagyok,
és kézen fogva elvezet,
s e szűk árnyék belém szeret,
azóta ketten létezőnk, estére néha elveszünk,
maholnap úgy is elfogyunk,
szaladjunk, amíg itt vagyunk.

9. Szabó Balázs (Szabó Balász Bandája): Sorskönyv

Lapozgatom az éveket és az írott sorsom szétpereg,
a sorok között olvasok, bujkálok, kardozok, elfogyok,
hiába minden félelem, az elme harcos és nem felejt,
itt dadogó a csend, ott ragyogó a rend,
csak nézem föltről a két kezem, hogyan deríti föl a képtelent,
hogyan kutatja, hajtja lapjait, hátha megtalálja titkait.

De mindig ugyanaz a vége, nézd meg, mindig ugyanaz a tévesztésem,
mindig ugyanúgy, mindig ugyanúgy és mindig más...
Látod, valahogy a tervezésben, látod ugyanúgy csúszik széjjel,
mindig ugyanúgy, mindig ugyanúgy és mindig más...

Megtervezem és megtalál, aztán elkap engem és szétdobál,
a sorsom könyve most túl pereg és visszaugrik, ha kérlelem,
itt nincsen semmi más, ez a pár sor szétdobál,
lapozgatom az éveket és eszik benne a véletlen,
nem hagy ma itt, csak képtelen mozdulni innen messzire.

De mindig ugyanaz a vége, nézd meg, mindig ugyanaz a tévesztésem,
mindig ugyanúgy, mindig ugyanúgy és mindig más...
Látod, valahogy a tervezésben, látod ugyanúgy csúszik széjjel,
mindig ugyanúgy, mindig ugyanúgy és mindig más...

10. Szabó Lőrinc: Szél hozott, szél visz el

Köd előtttem, köd mögöttem,
isten tudja, honnan jöttem,
szél hozott, szél visz el,
minek kérdjem: mért visz el?

Sose néztem, merre jártam,
a felhőknek kiabáltam,
erdő jött: jaj, be szép!
– megcibáltam üstökét.

Jött az erdő: nekivágtam,
a bozótban őzet láttam,
kergettem, ott maradt,
cirógattam, elszaladt.

Ha elszaladt, hadd szaladjon,
csak szeretőm megmaradjon,
szeretőm: a titok,
ő se tudja, ki vagyok.

Isten tudja, honnan jöttem,
köd előtttem, köd mögöttem,
szél hozott, szél visz el,
bolond kérdi, mért visz el?

11. 30Y - Mecseki sétányok

- Részlet -

...Az élet nagybetűje,
Még hátba vág elégszer.
Ahhoz, hogy ne fájjon,
Úgyszincsen elég szer.
A részed vagyok én is,
De a tiéd a történet.
Nem téged faragnak,
Hanem te meséled....

**12. Szabó Balázs - Szabó Balázs Bandája
MULANDÓ**

A mulandóság egy pimasz gyermek, belém költözik minden reggel,
kucorog a percek súlyán, hamuból gyúrja az évek hosszát,
minden napnak küszöbére egy másikat hoz, nevetéshez.
A mulandóság a kabátgombom, elfelejtem, hogy mindig hordom.

Vele utazik a fény,
meg a rózsza, bogáncs,
vele utazik a nyár,
vele utazik az égen
a köd színű táj, meg a pincebogár.
Néhanap eltéved, egy fűszálon lóg,
este felé meg kikönyököl egy barna zakón.
Vele utazik a csönd,
meg az ereszen a sár,
Vele utazik a tánc, meg a régi szobám.
Vele utazik egy jókedvű, aprócska vágy,
hogy egyszer majd megfordul valaki után.

A mulandóság egy úriember, pontosan jön, mindig kedves,
Sétáinkon elmeséli, hogy minden jó lesz, nem kell félni.
Ha meg sem mozdulsz, a szemeidben elrejtőzik, míg számolsz éppen.
A mulandóság egy okos állat, ha elkergeted is, megy utánad.

13. Honeybeast – Bencsik Zoltán Atomkemény

nem lesz semmi baj, ne félj, ne harcolj!
csendes Buddha légy! az arcodon
nem láthatják, ez semmiség
minden néma perccel könnyebb
nem számít, hogy görcsbe görnyed
benn a lelked, tedd meg érted, el ne késs!

a dolgok szépen elrendezve
csekkolhatsz a végtelenbe
boszorkánylepke vagy, húzol a fény felé
csak ígérettél önmagadnak
méltóságod futni hagytad
ahány megtartott ígéret, annyit érsz

kis lépés egy nagy embernek
kis ácsorgás a többieknek
körben bamba nézők, fehérén fehér
ebben a végső mozdulatban
az ünnepélyes pillanatban
a sok kis kócos szál végül csak összeér

nincs több apró-cseprő gond
nincs ébredés, nincs gyenge pont
egyszer az életben, legyél atomkemény
atomkemény

14. Bródy János: Mama kérlek

Mama, kérlek, meséld el nekem,
Hogy milyen volt az élet nélkülem
Gondoltál rám, mikor azt tervezted el,
Hogy mi lesz majd, ha nagy leszel.

Mama, kérlek, meséld el nekem,
Hogy hogyan kezdődött az életem
Véletlen volt, vagy gondoltál reám
Azon az édes éjszakán.

Hisz jól tudod, nem kértelek,
Nem kértem tőled az életet,
S még mielőtt majd egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért vagyok.

Mama, kérlek, meséld el nekem,
Hogy milyen volt az első szerelem
Érezted azt, mikor Téged elhagyott

Milyen jó, hogy én még nem vagyok.

Mama, kérlek, azt mondd meg nekem
Akartad-e azt, hogy így legyen
Én azt hiszem, hogy véletlen csupán
Hogy éppen ő az én apám.

Hisz jól tudod, nem kértelek,
Nem kértem tőled az életet,
S még mielőtt majd egyszer meghalok
Még tudnom kell, miért vagyok

Mama látod zavarban vagyok
Most megint egész másra gondolok
Lesz, majd talán, igen lesz majd valaki,
és tőlem is ezt kérdezi
mit mondjak én akkor őneki
mit mondjak én

15. Wellhello – Fluor Tamás – Barátom

Ha holnap lesz az utolsó nap
Ez már akkor is így marad
Veled jöttek a szép idők
Ó, barátom!
Emlékszel, mit akartunk
Mondd, ahhoz képest most kik vagyunk?
Ugye visszatérnek a szép idők
Ó, barátom!

Hogy mit jelent a boldogság nekem
Pontosan tudod, hisz ott voltál velem
Emlékszel, mit gondoltunk anno
Hogy hányszor húztuk ki egymást a bajból
Én kimondom neked, akkor is, ha nyálás
A legnagyobb parákban voltál a támasz
Én kimondom neked, azt is, ha gáz vagy
De neked és nem másnak, na, ez a nem mindegy
Nincs hazugság, meg lesütött tekintet
Semmi nem szakít el minket
Jöhetnek viták, összedőlhet a világ
Az biztos, hogy mindig itt vár a brigád

Ha holnap lesz az utolsó nap
Ez már akkor is így marad
Veled jöttek a szép idők
Ó, barátom!
Emlékszel, mit akartunk
Mondd, ahhoz képest most kik vagyunk?
Ugye visszatérnek a szép idők
Ó, barátom!

Lehet, vásott kölykök voltunk, de nem gonoszak
Az apró balhék megadták az okokat
Hogy arcon csapjon minket a holnap
És elhiggyük, a szülők igazat mondtak
Az ajtó, ha bárhol becsukódott
Mi kívülről tudtuk a kapukódot
A délutánok, mikor elleptük a betont
Na ne mondd, hogy ez 15 éve volt
Éljek bárhol, minden otthon csak második lesz
Fehérvár, bennem nem változik ez
A régi padon miénk a felirat
Tudom, ha meghalok, lesz, aki megsirat

Ha holnap lesz az utolsó nap
Ez már akkor is így marad
Veled jöttek a szép idők
Ó, barátom!
Emlékszel, mit akartunk
Mondd, ahhoz képest most kik vagyunk?
Ugye visszatérnek a szép idők
Ó, barátom!